

Snapshots: Canadian-Jew Or Jewish-Canadian?

1. The New Colossus, Emma Lazarus

Give me your tired, your poor,
Your huddled masses yearning to breathe free,
The wretched refuse of your teeming shore.
Send these, the homeless, tempest-tost to me,
I lift my lamp beside the golden door!

2. The Promised Land (1912), Mary Antin¹

And so suffering, fearing, brooding, rejoicing, we
crept nearer and nearer to the coveted shore, until,
on a glorious May morning, six weeks after our
departure from Polotzk, our eyes beheld the
Promised Land, and my father received us in his
arms.

3. Mishna, Avot 3:2

Pray for the welfare of the government, for without the fear of it, man would swallow his fellow alive

4. Yirmiyahu 29:4-7

Thus says the Lord of Hosts, God of Israel, to all the captives I caused to be carried from Jerusalem to Babylon:
Build houses and dwell in them; plant gardens and eat their fruit. Take wives and have sons and daughters;
take wives for your sons and give your daughters to husbands, so they can bear sons and daughters; multiply
there and do not be diminished. Seek the peace of the city where I caused you to be taken captive, and pray to
God for it, for in its peace you will have peace².

5. An Open Letter to My Brethren in Spirit (1891), Asher Ginzburg "Achad Ha'am" (1856-1927)

[T]he development of [a spiritual center for Jews in Palestine] must be the limited work of all the members of
our nation wherever they may be scattered.... The example set by the distinguished [few who begin this work
will be] followed by the rank and file until it becomes customary for every Jew of any pretensions to
respectability to consider it a duty.

Jonathan Muskat
December 29, 2016

I don't think that I fully processed the impact of President Obama's betrayal of the State of Israel by not vetoing the anti-Israel UN resolution until last Saturday night. Upon reflection and after being utterly disgusted by Secretary of State John Kerry's rebuke of Israel yesterday, I don't see how I can recite a prayer that explicitly blesses President Obama anymore in shul. At the same time, I am aware of the danger of not reciting a prayer for the government when you don't like the government's policies. Where do you draw the line? Honest and vigorous political debate is good, but not when it is time to pray. We all pray together, Republicans and Democrats alike in a spirit of unity. It is important that we have a fixed prayer expressing our gratitude that we live in a medina shel chesed like the United States. As such, from now on, at the Young Israel of Oceanside, we will recite the modified prayer for the government below which blesses not the leaders of our government, but blesses the United States and its citizens and asks God to place in the hearts of our leaders compassion to do good with us and with all of Israel. May all of our prayers be answered speedily in our days.

הנותן תשועה למלכים וממשלה לנסיכים, מלכותו מלכות כל העולמים, הפוצה את דוד עבדו מחבר רעה, הנותן בים דרך ובמים עזים נתיב, הוא יברך את ארצות הברית ואת אזרחיה. מלך מלכי המלכים ברחמי יחיים וישמרה, ומכל צרה ויגון ומקד יצילם, ויתן בלב כל שרי המדינות האלו ובלב כל יועציהם ושריהם לעשות טובות עמנו ועם כל ישראל אחינו. בימים ובמינו תיושע יהודה וישראל ישכון לבטח, ובא לציון גואל, וכן יהי רצון ובאמר אמן (Changes - "may He bless the United States and its citizens.... may God place in the heart of the leaders of this country and into the heart of all their counselors and officers compassion...")

6. Prof. Jonathan Sarna's response to R. Jonathan Muskat³

Rather than altering traditional prayers, as Rabbi Muskat proposes, rabbis of old cleverly disguised their views of hated governments, displaying virtuosity in what the philosopher Leo Strauss called "persecution and the art of writing." So, for example, a Russian siddur from the late Tsarist era contains the traditional *Ha-noten Teshu'ah* prayer for Nicholas, Alexandra, queen mother Maria and crown prince Alexei whom the prayer exalts in the loftiest of tones. A microscopic footnote, however, explains that, according to the apocryphal book of

הפסוק בפרשת ויקרא (ויקרא כ"ג) וישמרתם את עצמכם ואת ארצות הברית ואת אזרחיה. מלך מלכי המלכים ברחמי יחיים וישמרה, ומכל צרה ויגון ומקד יצילם, ויתן בלב כל שרי המדינות האלו ובלב כל יועציהם ושריהם לעשות טובות עמנו ועם כל ישראל אחינו. בימים ובמינו תיושע יהודה וישראל ישכון לבטח, ובא לציון גואל, וכן יהי רצון ובאמר אמן

Baruch (1:11), Jews are enjoined to pray even for the life of King Nebuchadnezzar. Through this tacit aside—so oblique that it eluded the watchful censor's pen—the siddur covertly linked the Tsar to the most despised of diaspora monarchs, even as it overtly celebrated his name in large black letters.

¹ Quoted in *Eyewitness to Jewish History*, Benjamin Blech, p. 35

² מצודת דוד: ודרשו. בקשו את שלום העיר וגו' כי בשלומה. כשיהיה בה שלום יהיה גם לכם שלום הואיל ותתעבבו שמה:

³ <http://www.thelehrhaus.com/commentary-short-articles/2017/1/2/praying-for-governments-we-dislike>

7. Meeting with the American Jewish Committee (Aug. 1950)⁴

David Ben-Gurion: The government clearly stated without any reservation that the state of Israel represents and speaks only in behalf of its own citizens, and in no way presumes to represent or speak in the name of Jews who are citizens of any other country. We people of Israel, have no desire or intention to interfere in any way in the internal affairs of the Jewish communities abroad. The government fully respects the right of integrity of Jewish communities in other countries to develop their own mode of life and their indigenous social, economic and cultural institutions in accordance with their own needs and aspirations... let me say a word on immigration. We would like to see American Jews come and take part in our effort. We need their technical knowledge, unrivalled experience, bold vision and know-how. We need engineers, chemists, builders, work managers and technicians. The tasks facing us in this country are eminently such as would appeal to American genius for technical development and social progress, but the decision as to whether they wish to come-permanently or temporarily-rests with each American Jew himself."

Jacob Blaustein: The vast majority of American Jewry recognizes the necessity and desirability of helping to make Israel a strong, reliable and self-supporting state for Israel's and the world's sake. We will do all we can to further increase our share in the great historic task of helping Israel to solve its problems. But, we must in the true spirit of friendliness sound a note of caution for Israel must recognize that the matter of goodwill among citizens is a two-way street; that Israel also has responsibility in this situation-responsibility in terms of not affecting adversely the sensibilities of Jews who are citizens of other states by what it says or does. American Jews, vigorously repudiate any suggestion or implication that they are in exile.

8. Reponsa Melamed L'Ho'il (R. DZ Hoffman, Germany, 1843-1921), 1:42

ש א ל ה :

בזמן הזה אשר כרוכ חשכות היהודים סטעם המלך והמדינה כל איש אשר הוא בריא אולם צריך ליכנס אל חיל המלחמה ולמלאות צבאו שם שנה שנה או שלש שנים, והוא אנוס שם לחלל שבתות וימים טובים, אי מחוייב היהודי הירא את דבר ר' והשומר כל מצות התורה לעבד כל מה דאפשר להפטר מעבודת הצבא, כרי שלא יבא לירי חילול שבת או לא.

ומענה נבוא לעניננו הנה אין ספק כי הרא שלא יכריח עצמו ע"י מצדקי סן הצבא הוא יוחר סרבר מצוה, כי מי שעושה כן גורם ח"ו חילול השם אם יורע הרבר וגורם רעה ליהודים כי שונאי יהודים אומרים שהיהודים אינם עושים את דחי המלכות, ומענה אם הדין שמי שהולך לצבא ביום א' ב' ג' אינו עושה איסור לרוב הפוסקים אפילו אם וראי יבוא לירי חילול שבת ע"י אונס, ואם הוא עושה לרבר מצוה כגון להציל נפשות ישראלים או לשאר מצוה מותר אפילו בערב שבת לילך בעצמו אל צבא המלחמה, א"כ ק"ו אם הוא אינו הולך בעצמו רק שנלקח עפ"י דינא רמלכותא שבוירא שאינו מחוייב להכריח עצמו מזה אף שבוירא יבוא לירי חילול שבת, כאשר כי ע"י ההכרח יכל לגרום כמה מכשולים וא"כ שב ואל תעשה ככאן וראי עריף סרבר מצוה. ועור אם אנו נאמר רמלכותא להכריח עצמו כרי שלא יבוא לירי חילול שבת, א"כ כל איש ישראל ימצא עצמו מחוייב לעשות כן וכוירא רובם לא ישינו חפצם ויגרום חילול השם גדול ח"ו על חנם. אשר ע"כ הטוב, כי פי מלך שמור, ואולי חמצא חן בעיני השרים ויניחו לך לשמור השבת ותעשה הטוב בעיני אלקים ואדם, כי הבא לטהר מסיעין לו סן השמים. ואם תעשה מעשיך לשם שמים הכל לך ישימו ושכן בארץ ורעה אמונה ושלוה על ישראל.

9. Machane Yisrael

ס פ ר
מחנה ישראל

מ י ו ס ד

על ההלכות וההנהגות השייכות
לאנשי הצבא כל ימי היותם בצבא

גם הרבה עניני מוסר ומדות שראוי לכל אדם
להתנהג בהן בימי חילוד וגודל שכרן

מאת מרן רבינו
ישראל מאיר ב"ר ארי זאב הכהן
ז"ל ה"ה

בעל ה"חפץ חיים" וצוקללה"ה

ירושלים

תשל"ד

Rabbi Yisrael Meir Hachohen
(Chofetz Chaim)

⁴ <http://www.jta.org/1950/08/24/archive/american-jews-owe-political-loyalty-to-u-s-only-ben-gurion-says-honors-blaustein>

10. *Responsa Iggerot Moshe (R. Moshe Feinstein, USA, 1895-1986), O"C 1:46⁵*

ובעצם לא מובן איזה איסור ממש יש בהעמדת הדגלים והא ליכא איסור להכניס דברים שהם חולין אף שאין בהן שום צורך להביאם אף בגבנו בלא תבאי וכל שכן בגבנו על תבאי כבתי כנסיות שלנו, ואף שאלו שעשו זה לדגל וסימן למדינת ישראל היו רשעים, מכל מקום הא לא החזיקו זה לדבר קדוש, שנימא שיהיה חשש גרידה דעבודה זרה, וידוע לכל שעשו זה לסימן בעלמא והוי זה ככל דבר חול. וגם דגל אר"צ שהוא ג"כ שם מוכיח שלא הכניסו זה בשביל שמחשיבין זה לדבר קדוש אלא שהוא לסימן על מנהלי ביהכ"ג שמתכבין מדינה זו ומדינת ישראל וחמצו להראות זה במקום רואים.

סימן מו
בענין ביהכ"ג שהועמדו שם הדגלים מאה"ב וממדינת ישראל שבשבי"ל זה אין רוצים אחרים להתפלל שם אם יש בזה ממש
הנה בדבר ביהכ"ג שנבנה כדון לקדושת ביהכ"ג וכבר התפללו בו הוא בקדושתו אף אם נעשה שם עבירה ממש ועניני קלון, כמפורש במג"א בההיא עובדא שמצאו שהשמש עשה בביהכ"ג עבירה זנות שמ"מ לא נתחללה קדושת ביהכ"ג בכך, ומוכרחין

11. *Nefesh HaRav (R. Herschel Schachter, USA), p. 231⁶*

It was the opinion of Rabbi Soloveitchik that it was permissible to eat turkey at the end of November, on the day of Thanksgiving. We understood that, in his opinion, there was no question that turkey did not lack a tradition of kashrut and that eating it on Thanksgiving was not a problem of imitating gentile customs. We also heard that this was the opinion of his father, Rabbi Moshe Soloveitchik.

12. *Responsa B'nei Banim (R. Yehuda Henkin, Israel), 3:37*

עריכת סעודה ביום הודאה לאומית

לנו חלק ונחלה ביום אידם, ובוה ובוה אין ראוי להשוות ומני התפלה לזמנה בשבת. וכן מותר לקבוע חור"ק ביום ההודאה.

לעצם יום ההודאה ואכילת תרנגול הודו טורקי בלע"ז וכפי מנהג רוב ישראל היום להתחזיק כעוף כשר אף על פי שלא בא במסורת מדור דור, אינו אסור משום בחוקותיהם אפילו לדעת הגר"א כיון שרעיון ההודאה הוא ענין הכתוב בתורה, ואכילת הטורקי"י הוא זכר בעלמא לסיבת ההודאה והסיבה

ביה, כיג סבת תשנ"ה
לרב אחר

התפנית באיחור למכתבו ואחרי הסליחה. לע"ז אינו אסור לאחר את זמני התפלה בבית הכנסת כבוקר של יום ההודאה בארה"ב תאנקסגיווינג בלע"ז כי הכל יודעים שהסבה היא התופעה מעבודה שבאותו יום ולא מה שגורם לחופשה, ולכן אפילו בתג המולד שהוא יום אידם אינו אסור אבל מכל מקום ראוי שלא לאחר התפלה בתג המולד כדי להראות שאין

הולדתו אסור, מה שאין כן לענין שמחה ותגיגה בלבד יש חילוק כי יום שהוא עיקר האיד שהחזיקו בו על שם אלוהיהם כלשון הטור ולדוגמה חג המולד אסור ליטול חלק בו כלל, ואילו שאר איד שהחזיקו בו על שם שאר דברים ועיקרו חג אורחי מותר לשמח בו ולדוגמה יום העמדת המלך או הרביעי ביולי בארה"ב ויום התאנקסגיווינג ובוה לא איכפת לן שהנכרים מלחים לאמונתם גם באותם הימים.

ברם הוא תמוה

כי היכן שמענו שאסור לשמח ביום הולדתו של המלך וכיוצא בזה ומעשים בכל הדורות יוכיחו, אלא ישנם שני דינים נפרדים כי ביום אידם אסור ליקח מהם ולמכור להם כיון שמקריבים לע"ז ובוה לא איכפת לן מה הוא טעם חגם ואפילו יום העמדת המלך ויום

⁵ Rav Moshe Feinstein once highlighted the wonderful religious freedoms that we enjoy in this country by saying, "I would rather be a street sweeper in America where I would be able to learn Torah freely, than a Rav in the Soviet Union suffering religious repression."

<http://www.vosizneias.com/34423/2009/07/02/new-york-the-fourth-of-july-and-hakaras-hatov/>

⁶ Dr. Avi Feldblum recounted: While I do not know whether Rabbi Soloveitchik had turkey for dinner that night or whether he called it a Thanksgiving dinner, it was well known that on the day that is marked on the calendar as Thanksgiving, Rav Soloveitchik started shiur much earlier than usual, in order to end earlier than usual and catch the plane back to Boston, to have a festive meal etc. However, it is of interest to note that while Thanksgiving appeared to be of sufficient importance to change the fixed time for shiur, it was not sufficient to end shiur if the Rav had not completed what he wanted to understand. On Thanksgiving 1976, there was the famous Thanksgiving shiur where the Rav spent about five hours (most of it in silent thought) working through one tosfot. After the second or third time the *shamash* passed him a note about the flight [back to Boston], the Rav turned to him and said "no one can leave here until we have understood what it is that Tosafot is saying!" Letter of Dr. Avi Feldblum, published electronically in mail.jewish, volume 5, issue 20 available in archives at mail.jewish@shamash.nysernet.org.

13. Mishna, Avot 2:4⁷

אל תפרוש מן הציבור - Do not separate yourself from the community

14. Senior Rabbinic Teshuvah (2014), David Evan Markus⁸

This Jewish commitment to community far transcends aphorism and eschatology. Halacha obliges Jews to support the provision of collective benefits that modern economists call "public goods," which by definition are available to all and thus subject to free-riding. A community's well supplying drinking water and outer wall providing external protection – two classic public goods that benefit everyone despite individual free-riding – are all Jews' duty to support without exception. While Talmud initially frames this duty to require all to pay for public goods that benefit them – The principle is that even orphans must contribute to any public service from which they derive benefit – Talmud applies this maxim to persons who do not perceive themselves to obtain benefits. Mere participation in the community in which a public good arises is sufficient to compel one to support the provision of that public benefit: thus, a community can compel enforcement of each person's duty to help pay to provide public goods, lest any exception defeat the very public goods to be attained.

15. Shulkhan Aruch (R. Yosef Karo, Tzfat, 16th c.) C"m 163:1

The residents of a town can force one another (even the minority can force the majority - Rabbenu Yerucham 6:31) to put up a wall with gates and a bolt for the town... **Rema:** ...And with a matter that the community is not able to be in agreement about, all the heads of households that pay taxes should convene and accept upon themselves that each one proclaim his opinion for the sake of heaven, and [then] go according to the majority. And if the minority [refuses to go along], the majority can force them [to comply] - even through the laws of the idolaters - and to extricate money from them, and they must give their portion.

16. The Ethics of Selecting a Political Candidate (1986), R. Mark Dratch

[C]andidates do not run on one-issue platforms. They support many social and economic issues which conform to or enhance Jewish or Noachide law. The position of Rav Ashi [B.T. Nedarim 62b] who sold wood to the fire-temple because it was to be used for both permissible and prohibited purposes is most relevant. A vote for a candidate who advocates legalized abortion is also a vote for one who supports many permissible and preferred positions. One would therefore be permitted to vote for him.

17. Canadians are not single-issue voters, but... (Times of Israel, Oct. 3, 2015), Willem Hart

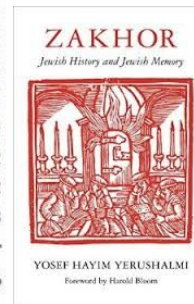
The fact is that in Canada, Jews are like all other ethnic minorities (barring First Nations): we are a diaspora community. We exist as part of this country's exceptionally vibrant social fabric which is laced with literally hundred of ethnicities who call Canada their home. However, our roots are in the East, and as a community the safety of Israel is a top priority. Jews are not single-issue voters, but the fact is when there is pain in Israel, like the pain inflicted after those three Israeli boys were abducted, it reverberates in Jewish communities across the world, even all the way over here in Canada. And now, with Israel Apartheid Week on virtually every campus, and the proliferation of the international Boycott, Divestment and Sanctions movement (BDS) in labour unions from coast to coast, and an incidental worldwide spike in anti-Semitic incidents, this connection to Israel is heightened, as Jews the world over find themselves yet again in a precarious position politically.

⁷ **Rambam Hilkhos Teshuva 3:6:** "The following individuals do not have a portion in the world to come. Rather, their [souls] are cut off and they are judged for their great wickedness and sins, forever... those who separate themselves from the community"

⁸ <https://daviddevanmarkus.files.wordpress.com/2016/04/markus-senior-teshuvah-final.pdf>

18. *Zakhor, Yosef Haim Yerushalmi, pgs. 7-8*

Herodotus, we are told, was the "father of history" (a phrase that needs to be qualified, but I shall not pause to do so here), and until fairly recently every educated person knew that the Greeks had produced a line of great historians who could still be read with pleasure and empathy. Yet neither the Greek historians nor the civilization that nurtured them saw any ultimate or transcendent meaning to history as a whole; indeed, they never quite arrived at a concept of universal history, of history "as a whole." Herodotus wrote with the very human aspiration of—in his own words—"preserving from decay the remembrance of what men have done,

and of preventing the great and wonderful actions of the Greeks and the barbarians from losing their due meed of glory." For Herodotus the writing of history was first and foremost a bulwark against the inexorable erosion of memory engendered by the passage of time. In general, the historiography of the Greeks was an expression of that splendid Hellenic curiosity to know and to explore which can still draw us close to them, or else it sought from the past moral examples or political insights. Beyond that, history had no truths to offer, and thus it had no place in Greek religion or philosophy. If Herodotus was the father of history, the fathers of meaning in history were the Jews.⁴

It was ancient Israel that first assigned a decisive significance to history and thus forged a new world-view whose essential premises were eventually appropriated by Christianity and Islam as well. "The heavens," in the words of the psalmist, might still "declare the glory of the Lord," but it was human history that revealed his will and purpose. This novel perception was not the result of philosophical speculation, but of the peculiar nature of Israelite faith. It emerged out of an intuitive and revolutionary understanding of God, and was refined through profoundly felt historical experiences. However it came about, in retrospect the consequences

19. *Techelet Mordechai, Shoftim 5775*

[אגב, נתתי היום את לבי לפסוק 'זכור ימות עולם בנינו שנות דור ודור'.³ הייתי היום בשבעה על אישה גדולה, ניצולת שואה, וסופרו שם סיפורים על 'הדור ההוא', דור של מאמינים שקמו מהתחתית ובנו את העולם. שמתם לב פעם שהפסוק מתחיל בלשון יחיד – 'זכור' ונעבר לרבים – 'בינו' כי הזכירה היא אחת – אלף איש יקראו את המפה ויזכרו אותה כפי שהיא, בדיוק אותו זיכרון. אבל בינו – ההתבוננות, הפיכת הזיכרון למשמעות, כאן זה כבר בלשון רבים, כל אחד והתבנה שלו, כל אחת וההתבוננות שלה. לפני הרבה שנים הייתי ילד אצל רבנו הרב צבי יהודה זצ"ל וראיתי שבכל מקום שאביו כותב את המילה היסטוריה הוא מאיית כך – 'הסתריה'. הייתי ילד, אז העותי לשאל 'קלוצקשיי'. שאלתי את הרב – מדוע זה כתוב כך 'ביטעות'! הרב ענה לי 'ומי אמר לך שזו טעות'! עניתי לו – 'יכנה כתוב בכל המקומות, זו בכלל מילה לועזית', אני הרי כבר מומחה להיסטוריה... אז הוא שאל שוב 'ומי אמר לך שזו מילה לועזית'! אני כבר לא ידעתי מה לעשות... 'הסתריה' אצל אאמו"ר בעברית – זוהי הדרך לגלות איך הקב"ה מסתתר בין נבכי המציאות, הוא אחז ביד, לקח אותי והראה לי אגרות של אביו בכתבי יד וכיצד כל פעם שבה מזכרת מילה זו הרב כתב אותה 'הסתריה' ואז הוא אמר לי בלשון הזו – 'אתה מבין? היסטוריה זה חשוב, אבל זה יכול להיות גם סתם ביטול תורה... הסתריה! זה בינו שנות דור ודור'.

20. *Michtav MeEliyahu (R. Eliyahu Dessler), vol. 2, p. 21*

שורש נצחיות ישראל

* כבר ביארנו שלא למזכרת אנו חוגגים את המועדים, אלא חזורים אנו בהם לתוכנם המקורי – לאותה קדושת הזמן שנשפעת גם עכשיו כבעת ההיא. אמר מיר זצ"ל (הרב צבי הירש ברודא זצ"ל מקלם) כי לא הזמן עובר על האדם, אלא האדם נוסע בתוך הזמן. למשל: בשבת הראשונה כאילו נקבעה 'תחנה' ששמה שבת, ובכל שבוע ושבוע מגיע האדם לאותה 'תחנה' עצמה – ממש אותה השפעת קדושה עצמה של שבת בראשית. וכן במועדים: בכל שנה ושנה חוזר האדם ומגיע אל 'תחנה' גאולה מצרים. אשר בזמן ההוא אפשר להשיג השפעת הגילוי של חירות – זמן חירותנו ממש.

21. *Rav Kook on Culture and History, Zach Truboff*

It is this understanding of history that enabled Rav Kook to perceive the radical possibilities of modernity. Modern historical phenomena such as atheism and Zionism may appear antagonistic to traditional religious life, but, on this approach, they present the opportunity for the Judaism's elevation. Atheism's denial of God was to be a purifying force that rejects antiquated theological beliefs and paves the way for a more exalted form of faith. The same is true with political and cultural Zionism. Though outwardly Zionism acts as a secular replacement for Jewish religious identity, it also exhibits a love of Jewish peoplehood that strengthens the Jewish national body and lays the groundwork for Judaism's eventual renewal. (<http://bit.ly/2rtpg7k>)